

Un Tomb

Masquefa - Març

CONEIX LA NOSTRA HISTÒRIA

UNA NOVA ESGLÉSIA

L'actual església parroquial de Sant Pere de Masquefa es un edifici neogòtic constituït per una sola nau, amb un àmbit d'entrada (sobre el qual hi ha el cor) i quatre capelles a cada banda (emmarcada per arcs ogivals), interconnectades entre elles a mode de deambulatori. L'Edifici és rematat amb un absis semicircular cobert amb una hemicúpula. A sobre de cada capella s'obren a l'exterior tres finestral també amb forma ogival amb vitralls, essent tan sols policromats els mes propers al absis. La coberta, sostinguda per quatre arcs apuntats, és resolta amb un embigat a dues aigües. En quant a la façana exterior de caire senzill i orientada al nord en destaquen les obertures, especialment la portalada principal. A cada banda hi té un arc cec. En un nivell superior, separades per una cornisa, hi ha tres finestres a cada banda. Sobre l'eix del portal s'alça un campanar de planta quadrangular, que a diferència de la resta de la façana es de maó vist. Amb diferents trams, el primer d'ells té una obertura allargada encarada vers el nord. Al segon, hi ha un rellotge amb quatre esferes, i al superior dues obertures a cada costat. Està culminat amb una estructura cupular de ferro forjat. Dels elements mobles de l'interior cal destacar-ne el retaule del s XX que ocupa l'absis, però molt especialment una pila baptismal provinent de l'antiga església de Sant Pere i la Santa Creu (originalment dins la seva capella del Roser), Amb un escut de Barcelona i la data 1562. Una segona pila baptismal, més senzilla i de menors dimensions podria ser la primera de l'església de sant Pere i la Santa Creu (popular Cementiri Vell), aquesta nova església li va prendre la parroquialitat ala Capella del Roser i durant el període revolucionari de la guerra civil, el Comitè de Milícies Antifeixista Local, incauta l'edifici, donant-li l'ús de mercat públic.

Fou construïda estratègicament entre la Vila i el Serralet per acostar l'església als dos barris principals de Masquefa entre 1922 i 1925, però algunes de les visites pastorals del segle XIX ens indiquen que es varen fer alguns intents abans per construir-la, fins i tot ja s'havia començat a posar alguna pedra abans del 1922.

L'any 1819 amb la visita del Bisbe de Barcelona Pablo de Sichas, l'Ajuntament i veïns exposen al necessitat de construir una església nova, el bisbe demana que abans de començar-la li siguin presentats els planells, l'any 1899 el bisbe Salvador Bové reconeix la insuficiència per les necessitats de la feligresia de la Capella del Roser i diu que "urgeix que s'activin les ja començades obres de la nova església".

Però la visita de l'any 1887, es digne de recordar per una "anècdota" que podia haver tingut conseqüències irreversibles per el patrimoni local.

El Bisbe Jayme Català y Albosa Caballero Gran Cruz de la Real Orden Americana de Isabel la Católica, ex-senador del Reyno, socio correspondiente de la Real Academia de la Historia y de las Bellas Artes de San Fernando reconeix la insuficiència de l'antic temple per a funcions parroquials i aconsella reunir el rector i a l'Ajuntament amb la principal gent de la població per tractar d'edificar la nova església amb les següents paraules : " De la inspeccion que hemos hecho en la antigua iglesia parroquial hemos deducido que tal vez podria trasladarse, como se hizo con la parroquia de la Concepcion en Barcelona, todo el material de piedra del antiguo templo al nuevo utilizando dicha piedra para las aperturas y para zocalo de algunos metros alrededor del templo nuevo que será mayor que el antiguo. La piedra que no es labrada podrá utilizarse para paredes y tal vez la vigueria para el techo por manera que utilizando

dicho material y logrando que los vecinos trabajen peonadas y facilitando los carros para el transporte se tendria gran parte del material y no el de menos valor. Si a esto se agregara una subscripción de importància por el momento y mensualmente o semanalmente de menos importància, durante la obra podria cometerse este y no dudamos que se llevaria a termino feliz”.

L'any 1891 el Bisbe Catala y Albosa, torna a Masquefa a fer un altre visita pastoral, entre altres coses se'l informa que de la reunió que va manar fer no ha donat un bon resultat perquè el poble no s'ha prestat ha col·laborar. Alleugerit per la resolució de la reunió, el Bisbe s'havia adonat del seu error i rectifica dient que “...no se toque ni una piedra de l'antiguo templo sin permiso in scripto de Nos que solo podriamos otorgarlo mediante el dictamen de personas peritas”. Així doncs gràcies a la NO col·laboració del poble avui dia encara conservem l'antiga església romànica de Sant Pere i la Santa Creu (popular Cementiri Vell) del S XII, que es la icona mes simbòlica del nostre poble.

Xavier Perez Fornés

Bibliografia:

- GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1997): Inventari del Patrimoni arquitectònic de Catalunya. 7, l'Anoia.

Font:

- Col·lectiu Recerca de Masquefa. “Visites Pastorals 1717-1960”. Arxiu de la Parròquia de Masquefa